

αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι. καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἄραιοῦ τὸ πυκνὸν 12.26 παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται 13 ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντός ἀπεκρίνεται 14 καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις 16 ἀπὸ τουτέων ἀποκρινόμενων συμπήγνυται γῆ . . . τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται Δημόκριτος 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. ἀπόκρισις 2. Διακρίνομαι/εἶμαι διαφορετικός, be discernable/be distinct, Δημόκριτος 11 Ἡ δὲ γνησίη, ἀποκεκριμένη δὲ ταύτης. Πρβλ. διακρίνεσθαι, διακριτικῶς, διαφύεσθαι.

ἀπόκρισις (ἀντίθ. μίξις, σύμμιξις). Χωρισμός, separation, Ἀναξαγόρας 4.11 ταῦτα μὲν οὖν μοι λέλεκται περὶ τῆς ἀποκρίσιος. Πρβλ. ἀποκρίνεσθαι.

ἀποκωλύειν. Ἐμποδίζω, hinder/impede, Ἀναξαγόρας 4.14 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων.

ἀπολείπειν 1 (ἀντίθ. φέρειν). Ἀφήνω/ἐγκαταλείπω, relinquish, Ἡράκλειτος 56 ὅσα εἶδομεν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν Ἐμπεδοκλῆς 101 ἀπέλειπε ποδῶν 2 (συνών. ἀπόλλυσθαι, ἀντίθ. γίγνεσθαι). Ἐκλείπω/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Διογένης 7 τῶν δὲ τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ ἀπολείπει. Πρβλ. ἀπολήγειν, ἀποθνήσκειν.

ἀπόλειψις (συνών. ὄλεθρος, ἀντίθ. γένεσις). Ἀφανισμός, destruction, Ἐμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις. Πρβλ. θάνατος.

ἀπολήγειν (συνών. παύειν, ἀντίθ. ἐπιγίγνεσθαι). Παύω/χάνομαι, cease/perish, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει Ἐμπεδοκλῆς 17.30 καὶ πρὸς τοῖς οὐτ' ἄρτι ἐπιγίνεται οὐδ' ἀπολήγει. Πρβλ. ἀπολείπειν, φθείρεσθαι.

ἀπολλύναι 1. Καταστρέφω, destroy, Δημόκριτος 159.4 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις. Πρβλ. καταφθείρειν, ἐκλύειν 2. Χάνω, lose, Δημόκριτος 224 ἡ τοῦ πλέονος ἐπιθυμία

τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 272 ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. || ἀπόλλυσθαι (συνών. φθείρεσθαι, διακρίνεσθαι, ἀντίθ. γίγνεσθαι, εἶναι). Καταστρέφομαι/ἀφανίζομαι, be destroyed/vanish, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 8.19 πῶς δ' ἂν ἔπειτ' ἀπολοίτο ἐόν; Μέλισσος 7(2) καὶ οὐτ' ἂν ἀπολοίτο . . . ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν 7(3) ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπολλύται μήτε προσγίγνεται μηδὲν μήτε ἀπολλύται 7(5) ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιο το τὸ ὑγιές καὶ τὸ ἐόν 8(6) τὸ μὲν ἐὼν ἀπώλετο Ἀναξαγόρας 17 οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπολλύται Δημόκριτος 228.4 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι . . . ἀπολλύνται. Πρβλ. ἀποθνήσκειν, ὄλεθρος, τελευτᾶν, ἀπολήγειν, ἀπολείπειν. || (τό) ἀπόλλυσθαι. Ἀφανισμὸς/καταστροφή, perishing/destruction, Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπολλύσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες . . . καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπολλύσθαι διακρίνεσθαι.

ἀπολύειν (ἀντίθ. καταψηφίζεσθαι). Ἀθωώνω/ἀπαλλάσσω ἀπὸ τὴν κατηγορία, acquit/absolve, Δημόκριτος 262 καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν· ὅς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύῃ . . . ἀδικεῖ. Πρβλ. παριέναι.

ἀπονίζεσθαι. Ξεπλένομαι, wash out, Ἡράκλειτος 5 εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζειοιτο.

ἀποπέτεσθαι. Πετῶ μακριά, fly far, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν.

ἀποπλάζεσθαι. Πλανιέμαι μακριά, wander far, Ἐμπεδοκλῆς 22.3 ὅσσά σφιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν. Πρβλ. πλάζεσθαι.

ἀποπληξίη. Ἀποπληξία, apoplexy, Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή.

ἀποπλήττεσθαι. Κτυπῶ καὶ διώχνω μακριά μου, strike and repel far from me, Δημόκριτος A 135(54) (DK II 115,28) τό γε